

причѣкале до сутренѣта, а азъ въ това време излѣзахъ
въ търпение отъ гнѣвъ. Облѣкохъ се, заповѣдахъ на Ганча да
приготи въ Стоманеци стая въ сѣщата кѣща, дѣто стоѣтъ
сѣщата ми, а самичъ трѣгнахъ на горѣ къмъ Челяева.
Всички потънале въ дълбокъ сѣнь, нѣ при влизането ми
въ палатката, събуди се докторъ Вязанковъ, койго живѣеше
едно съ Челяева, а отъ сѣтиѣ и самичакъ Челяевъ; азъ
ми разказахъ свойгѣ патила, съ което ги немалко разсмѣ-
шихъ.

Докторъ Вязанковъ, типочень българинъ, възпитвалъ
се въ Россия; той е горѣщъ патриотъ и тѣй ненавижда
турцитѣ, шото въ боя не се ограничава само съ своитѣ
обязаности като лѣкаръ, нѣ при всѣки згодень случай ше
се промѣкне въ цѣпѣта, за да нагости врага както се пада.
Маноръ Челяевъ, родомъ отъ Кавказъ, е човѣкъ безусловно
храбръ, съ което е зарекомандувалъ себе си, както въ сѣрб-
ско-турската война въ 1876 година, тѣй и въ течението
на послѣднитѣ боеве на Шибка.

Слѣдъ като посѣдехме съ него около половинъ часъ и
зато се посѣгрѣхъ съ една чашка конякъ, азъ трѣгнахъ по
работата си. Въ Стоманеци бѣше всичко приготвено отъ
услужливия Ганчо, стѣкмена чиста една малка стаичка и за-
куска зготвена и закуската му. Отъ какъ се видѣхъ съ
Столѣтова и се оплакахъ за дѣто не ми е до тамъ добрѣ,
азъ слѣдъ това цѣлъ день неизлѣзохъ изъ кѣщи.

23-ий АВГУСТЪ

Днесъ, съ приказъ по опълчението, азъ съмъ назначень
временно командующъ на 3 та бригада и освѣнъ това, генер.
Столѣтовъ направилъ прѣдставление въ главната квартира за
назначаването ми командиръ на 1 та бригада, на мѣстото на
полковника Корсакова, койго, както се чува, искалъ да оста-
ви службата си въ опълчението.

Дружинитѣ бѣха разположени въ слѣдующия рѣдъ:
първата оставена на височината между Баевци и Стоманеци,
петата размѣстена надъ самото село Баевци, по склона на
стрѣмнината, която обгрѣща селото отъ южната страна, а